

ת"ד 2412/08 - מדינת ישראל נגד אלישע רויימי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 Mai 2015

ת"ד 14-08-2412 מדינת ישראל נ' רויימי

בפני כב' השופט רועי פרוי

בעניין:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות תעבורה תל אביב
עו"ג עו"ד לאה נחום

נגד

אלישע רויימי

באמצעות ב"כ עו"ד מיכל קפלן

מטעם הסגנoriaה הציבורית

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות של סטייה מנתיב נסיעה ונήיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש לאדם.

2. למקרא כתוב האישום עולה כי הנאשם רכב על אופניו ביום 14.5.3.03 בשעה 03:30 ברחוב אבן גבירול בתל אביב, מכיוון דרום לצפון והתקרב לבית מס' 50.

אותה שעה חנה במקום, בסמוך למדרכה הימנית, רכב פרטיא מסוג סוזוקי.

טען כי הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, נסע ב מהירות מופרצת, בדרך עירונית (66.72 קמ"ש), איבד שליטה על רכיבו בכך שיטה יميינית מכיוון נסיעתו ותווך כר פגע בסוזוקי החונה ונעצר מתחת לגלגליו. כתוצאה מההתאונה נחבל הנאשם חבלה של ממש, בדמות שבר ברגלו, שבר בידו, עבר ניתוח לקיבוע השבר ברגל, לאחר הניתוח הועבר לטיפול נמרץ ואושפז במשך 10 ימים. בנוסף, נסעת שהיתה עמו, נחבלת חבלה של ממש, בדמות פצע בירך שנתרפר וכלי הרכב ניזוקו.

3. הנאשם הודה בנהיגת במקומות ובזמן ובנסיבות שנגרכו בעיטה של התאונה, תוך שכפר באחריותו לתאונת. ההגנה טענה לסייע הקורת הקבוע בסעיף 34ב לחוק העונשין, שכן הוא נאלץ לפעול כפי עמוד 1

שפועל, משום שהנוסעת שি�שה מאחורי משכה אותו לאחור.

משכך נקבע התיק לשימוש הוכחות.

פרשת התביעה

4. הבחן המשפטתי זיו טרבולס, העיד כי התקבל דיווח על תאונה של אופנווע שאייבד שליטה ופגע ברכב חונה ברחוב ابن גבירול בתל אביב. תיעד את הדירה בוידיאו (**ת/9**), בתמונה (**ת/8, ת/10**) וערר סקיצה ותרשים (**ת/4**). את האופנווע שחררו מתחת לרכב באמצעות ג'ק הידראולי (**ת/2**).

כלי הרכב לא הוזזו ממקום, האופנווע היה "**נעוץ בעוצמה**" מתחת לרכב החונה. נמצא בכיביש סימן בלימה באורך של 53.3 מטרים שלאחריו ישנה חריצה באורך 6 מטרים שהוביל למקום עצירת האופנווע. דרך מצאים אלה ביצע הבחן חישוב של מהירות מנימאלית, שכן בהנחה שהרכב החונה לא היה במקום האופנווע היה ממשיר בהחלקה עד לעצירה. הבחן הגיע בחישוביו למהירות מנימאלית משולבת (בלימה וחריצה) של 72.6 קמ"ש - **ראוי דוח בוחן, ת/3**.

מסקנת הבחן שהאופנווע אייבד שליטה לאחר שבלם עם גלגל האחורי, שהוא נועל ואשר יצר את הסימן ולאחר מכן האופנווע התהפרק על צדו השמאלי והחליק ובכך יצר את החריצה בכיביש עד לפגיעה ברכב הסוזוקי החונה.

הבחן הסביר כי סימן הבלימה מקורה מהגלגל האחורי של האופנווע, שכן הגלגל הקדמי לא היה משאיר סימן כה ארוך, כי אז האופנווע היה מתהפרק קדימה - ע' 9, ש' 14-17.

הבחן הבHIR, באשר לה坦מה שבין סימן הבלימה לאופנווע כי רוחב הסימן היה 7 ס"מ ומידת רוחב סולית הצ מג האחורי של האופנווע, העלה שרוחבה - 7 ס"מ - ע' 9, ש' 26-23.

בחקירהו הנגדית הסביר הבחן כי המהירות המnimאלית מורכבת מסימני הבלימה והחריצה. שלל את טענת ההגנה כי האופנווע נסע במהירות של 23 קמ"ש (לפי סימני החריצה) - "...אם מסתכלים על התמונה הכוללת מהירות צריכה להיות הרבה יותר גבוהה מ- 23 קמ"ש כדי שאופנווע יגע בעוצמה מתחתרכב ואנחנו נctrך להרים את הרכב כדי לחלץ את האופנווע, מהירות זאת לא יכולה לתוצאות התאונה. ב- 23 קמ"ש אני מאמין שגם אם הוא היה בולם חירום הוא לא יהיה נופל" - ע' 10.

ההגנה הפנתה את הבחן לתמונות 14-16 ללוח התצלומים - **ת/8** וטענה כי קיימים שני סימני בלימה. הבחן שלל טענה זו וקבע כי אין מדובר בסימן בלבד בלבד. מדובר במקום עם תארה ויתכן ומדובר בצל של עמוד חשמל או חוטי חשמל. סימן הבלימה נמצא במרכז התמונה.

הסגורית הטיחה بعد כי כאשר אופנווע משאיר סימני בלימה אז אין מגע בין הדופן לכיביש, והעד השיב: "יכול להיות מצב שהוא בדיקת מתחיל את ההחלקה אז יהיה מגע גם של הדופן, אבל כשהוא שכוב למגרי לא נתקלתי במצב שיש גם סימן בלימה וגם סימן חריצה" - ע' 10, ש' 32-31.

הבחן עמד על כך ששימן הבלימה היה טרי ובשילוב מסוים היה בהטיה ימינה לכיוון הנטייה הימני והמשכו חריצה

למקום מיצאת האופנוו - ע' 11, ש' 14-15.

הובן לא הסכים באופן מלא לתיית ההגנה לפיה אין מצב שיראו סימני בלימה של צמיג אופנוו וסימני חריצה על הכביש, והשיב: **"בשלב הראשון של החריצה, זה בעצם התחלת ההחלקה שלו, יכול להיות חלק מהצמיג נוגע עדין בכביש, אבל לאחר שהוא נופל על הדופן לא יהיה"** - ע' 11, ש' 9-8 וראו גם ע' 12, ש' 16-15.

הובן חלק על טענת ההגנה כי בלימה של אופנוו בהטייה תגרום לנפילתו.

הובן ציין כי סימן הבלימה הינו מישר ולאחר מכן ישנה סטיה ימינה לנטייב הימני.

הובן לא הסכים עם טענת ההגנה כי עסקנן בסימן דחיפה.

"סימן דחיפה אנחנו נראה את החריצים של הצמיג, כשיש סימן דחיפה זה מצב שהרכב מאבד שליטה לחלווטין, הרכב מקבל סבסוב והgelgel ממשיר להסתובב בלי להשפיע על התנוועה של הרכב, וראאים את הסימנים של החריצים (העד מדגים סימני חיתוך באמצעות ידו) ואילו סימני בלימה, ניתן לראותו אותו שני קווים, או סימן מלא ולא נראים התלמידים" - ע' 12, ש' 4-1.

הסגוריות הטיחה بعد כי דוף שמאל של אופנוו הותיר את סימני החריצה ומכאן הינו מצפים לראות סימנים אלה משמאלי לסימן הבלימה ואילו בתמונה 11 לת/8 החריצים נמצאים מצד ימין לסימן הבלימה, והעד השיב: "זה לא מחייב מה שתא אומרת, האופנוו נזדקק. אופנוו מפרק על הצד. אני מראה בתרשים סימן הבלימה סומן כ- ד' ו- ג' זה סימן חריצה, יש שני סימני חריצה, לקחתי בחשבון את האורך. יש אחד שהוא המשכו של סימן הבלימה ויש אחד מימינו שהוא יותר קצר, שניהם מובילים למקום מציאת האופנוו" - ע' 12, ש' 20-23.

העד לא הסכים עם טענת הסגוריות וטען כי הסימן הראשון מצוי "טיפה שמאליה" לסימן הבלימה.

הסגוריות הטיחה بعد כי הנוסעת שি�שה מאחור שינתה באופן פתאומי את תנועתה ומשכה במעיל של הרכב והעד השיב: **"עובדת האופנוו איבד שליטה, הנוסעת נפלה וגם הנהג. אני לא מתעסק ביכול להיות"** - ע' 13, ש' 11.

העד ציין כי לא בכל מצב מאבדים שליטה "הוא יכול לשנות את היציבות של האופנוו את מרכז הגוף". לגבי גרסת הנוסעת ציין הובן כי בעקב התאונה הובן לקח ממנה עדות מפורטת בבי"ח ולא היה שום אזכור לדברים - רק "שהיא לא ישבה טוב".

הובן הסכים כי לגבי גרסה המאוחרת של העדה הדבר יכול לגרום לאיבוד שליטה - ע' 13, ש' 25.

הסגוריות הטיחה כי מעבר לסיבה שציינה הנוסעת בגרסהה אין הסבר לאיבוד השליטה, והעד השיב: **"אני מטפל כמעט בכל יום בתאונות עם אופנווים אף פעם לא נתקלתי בתאונה שנouse נפל ככה סתום."**

תמיד יש התרבות של גורם שלישי, לשאלתך מה יכול לגרום שהוא טיפול יכולה לגרום תאוצה מאוד חזקה שב עצם הנושא נשארת באוויר והמושב מחליק מתחתיו, לגבי נושא המהירות זה מופיע בדוח בוחן" - ע' 13, ש' 27-30.

הבחן ציין בנוסף אפשרות של "הרמת גלגל".

הבחן ציין כי לו הנאשם היה נסע ב מהירות רגילה לא הייתה סיבה שהוא יכנס בעוצמה לרכב החונה וירים את חלקו האחורי - הפנה לתמונות 13,15 **لت/8**.

5. על פרמן, עדת ראייה לתאונה, מספרת כי ישבה כנוסעת במוניית, שנסעה אחרי אופנוו של הנאשם. "ראיתי את האופנוו סוטה חזק לצד שמאל וחוזר ימינה לתוך מכונית חונה. הנגמוניות שהייתי בה אמר שהיתה גם בחורה על האופנוו אבל אני לא זוכרת שראיתי אותה. אח"כ הייתה בחורה שהיא לה קסדה ביד... התקשרתי לאמבולנס וגם התקשרתי למכתבה אש כי הרחתי דלק" - ע' 14.

6. סנדра דלו, הנושא שישבה מאחורי הנאשם ע"ג האופנוו, הוכחה עדתתו לתביעה, בהתאם לסעיף 179 לחס"פ.

העדת מסרה שתי הודעות במשטרת.

הראשונה (**ת/11**) כשעה לאחר התאונה (במיון איכילוב, בשעה 04:40) סיפרה כי הייתה נסעת באופנוו. זוכרת שהתגלגה מתחת לאופנוו, מעבר לכך אינה זוכרת. הנאשם בא לאוספה מרמת אביב בשעה 02:15. שאלתה מה גרם לתאונה, השיבה: "**היה עד במקום שאמור זהה החלקה**" - ש' 10.

ה הנאשם לא שתה אלכוהול ונסע ב מהירות רגילה.

אינה יודעת איך "**הגענו לזה בכלל**".

שוחחה עם הנאשם לאחר התאונה ואמר לה שכואב לו. סובלות משפשופים.

ביום 11.5.14, מסרה בתחנת נתניה, הודיעה על תאונת דרכים (ת/12) צינה: "**הינו באבן גבירול עשינו סיבוב לא ישתי כל כך טוב על האופנוו ברגע שנסיתי להסתדר היה יrok הרגשתי שאני באה ליפול נסitti לאחוז בידיך שלי עפתי מהאופנוו ב מהירות נמוכה קיבלתי שפשופים לאחר כמה מטרים הוא איבד שליטה האופנוו נכנס מתחת לרכב חונה והוא שלו השמאלית נכנסה מתחת לגלאל של הרכב. הינו צריכים לחלץ את היד והרגל לא יודעת איך נראה לי מהמנוע העצומות של הרגל קרסו לו ויש לו שבר ביד**".

בבית המשפט צינה העדת צינה כי "**והחלקו ברמזור, אני עפתי לפני לפני כנעל 50 קמ"ש ונסitti לתפוס בכתף של ישראל ופושט עפתי והוא איבד שליטה ומה שקרה קרה**".

התובעת הטיצהה בעודה כי אין במקום התאונה רמזור, והעודה השיבה: "אני עפתי לככיש על 50 קמ"ש איפה שהיא רמזור" - ע' 16, ש' 2.

בטייעוד הרפואי של העודה, מיום האירוע, ביה"ח איכילוב (ת/13) מצוין כי נמצאו שפשופים במותן ימין, פגעה בירק ימין, חתך בעכוז ימין - נזקקה לתפרים.

בגלוון הטיפול נרשם: "התקבלה לאחר תאונת דרכים של אופנווע בה הייתה נסעת מס' 2. עפה מהאוננווע לפני הנפילה".

העודה אישרה את הדברים - ע' 17, ש' 12.

מספרת כי שתמה אלכוהול.

נסעת עם הנאשם לפני האירוע יותר מפעם אחת, בתאונה החזיקה בידיות בצד.

טענה כי אבדה שיווי משקל, הרמזור היה אדום וכשהתחלף, לא שמה לב, "ועפת. הרגשתי שחצי גוף שלי מחוץ לאופנווע וכשהתקדמתי כבר עפתי לככיש" - ע' 18, ש' 13-12.

טוענת כי לא ישבה כמו שצריך.

העודה חזרה כמו מנטרה על כך שהנאשם נסע 50 קמ"ש.

נשאלה מדוע הגיעו למשטרה ב- 11.5.14, וטענה כי התקשרו אליה.

שנשאלה אם חוקר גבה ממנה את ההודעה השיבה: "מה שכותב זה מה שקרה. אין לי כוח להוסיף" - ע' 19, ש' 5.

התובעת הטיצהה בעודה שטראה לה מי התקשר, והעודה עיניה במסמכים שהוצאה משקיית נילון והשובה כי אין לה זימון אך התקשרו אליה.

כל מה שכותב בת/12 הינו כתוב ידה.

ביקראה את הנאשם באיכילוב בחודש הראשון ואחרי חודש נוספת נזקק הקשר.

העודה השיבה בחויב לשאלת הסוגירות אם הייתה מעורבת בעבר תאונות עם אופנוועים.

.7. התיעוד הרפואי אודות הנאשם הוגש בהסכמה - ת/14.

פרשנת ההגנה

.8. בהודעתו למשטרה (ת/7) מיום 18.5.14, מספר הנאשם כי רכב על אופנווע והרכיב את סנדירה עמוד 5

ברחוב ابن גבירול, מדרום לצפון. נסע ב מהירות שלא עולה על 50 קמ"ש. נסע בתניב האמצעי, תוך כדי נסיעה סנדרה נתקה את ידיה מMICL הדלק "ואז היא תופסת אותה במעיל ומנסה לחזור למצב ישיבה רגיל ולא מצלה והיא נופלת אחורה, היא נפלה מהאופנו במהלך הנסיעה, המשכתי לנסוע ממש למרחק קצר ובלמתו והאופנו איבד שליטה וזג זג ימינה ושמאליה נסיתתי להשתלט על האופנו ולאחר מכן מספר פעמים שהוא זג זג ימינה ושמאליה החלקתי לתוך רכב חונה" - ש' 28-33.

האופנו היה תקיןقيدון ובלםים.

נשאל מדוע איבד שליטה ומשיב: "**לא יודע כל האופנו זו לי ואבדתי שליטה**" - ש' 54.

麥חיש כי נסע מעל מהירות המותרת. בלבד בベルם קדמי ואחריו, "**כאשר האחורי יותר חזק**". אין יודע מדוע הנסעת נפלה לאחר.

9. הנאשם העיד להגנתו טען שכמה מטרים סמוך למקום התאונה היה רמזור, עצרו ברמזור אדום ולאחר מכן הרמזור התחלף והחל בנסיעה רגעה.

נסע ב מהירות של 50 קמ"ש "**אפילו פחות**" באופנו אין ידיות, שכן זה אופנו ספורט.

סנדרה תפסה במיכל הדלק, ובמהלך הנסיעה היא איבדה שליטה ומשכה אותו עם המעל, ביקש מנתנה לשבת "היא פשוט נעמדה על הרגליות ומשכה אותה וכתוואה מכך נפלה מהאופנו וננטה לי מכיה עם הרגל, לא לי לאופנו". מה שקרה מהנΚודה הזאת האופנו המשיך בנסיעה כשבעצם הוא סוטה ימינה, שמאליה, כאלו זג זג ישר החליק לרכב החונה מצד ימין. בלמתי באמת בלילה משולבת, של בלבד קדמי האחורי בהדרגות ובלם האחורי בלימת חירום כשראייתי שני מתקרב לכיוון הרכב. מה שקרה, ממש נמחזה לי הרגל, האופנו נכנס מתחת לרכב, מתחת לפגוש של הרכב..." - ע' 21.

הנאשם טען כי מקור הסימן על גבי הכביש הוא מחומר שמופרש ע"י הצ מג, לטובה אחיזה יותר טוביה, מדובר בצ מג שמיוצר ע"י חב' מישלן.

בחקירותו הנגדית הסביר הנאשם כי מדובר באופנו הונדה 600 סמ"ק. אופנו כבד.

טען כי לפני שנדירה עלתה לאופנו נתן לה קסדה והסביר לה היכן להחזיק, וזה לא הפעם הראשונה בה הרכיב אותה. מאשר כי ישבה בצורה רכינה כלפיו.

טען כי הייתה מדובר באופנו ספורט אין ידיות לאחיזה אלא מגראות במיכל הדלק.

התובעת הטיצה בנאשם כי בהודעתו ת/ 7 לא הזכיר לא עצירה מוחלטת ולא רמזור אדום.

התובעת הטיצה בנאשם את סרטון הידייאו (ת/9) בו נראה מרחק עד הפגיעה, והנאשם השיב כי אין לו שליטה על הסרטן של הבוכן - "הוא צילם מה שהוא רוצה" - ע' 23, ש' 12.

התובעת הטיצה בנאשם שגם עמידתה של הנוסעת על גבי הרגליות אינה מופיע בהודעתו, והנאשם צין כי הוא חושב שאמר זאת לחוקר, אך אינו בטוח.

הנאשם טוען כי הנוסעת נפלה וכתוצאה מכך האופנו איבד שליטה. התובעת הטיצה בנאשם כי לא סיפר את הדברים בסדר זהה בהודעתו, שכן ציין שהוא נפלה, נסע מרחק קצר, בלבד והאופנו איבד שליטה וזגגה. הנאשם הבהיר כי נסע מעל ל- 50 קמ"ש.

טען כי יש לו נסיעון ברכיבה של מעל 10 שנים.

מכחיש כי אמר לסנדרה ללבת לתחנה בנתניה. מכחיש כי יצר עימה קשר.

10. **איןנו עוזי רורך חוות דעת מומחה (נ/1) והuid מטעם הנאשם.**

המומחה הסתمرا בחווות דעתו על דוח הבודן, התרשים התמונות שצילם הבודן, ביקור בזירת התאונה, פרוטוקול בית המשפט וספרות מקצועית לעניין בלבד אופנוועים -

ראו ע' 3 לחוויה"ד.

יצא לשטח ביום 2.4.15

בחווות דעתו סימן על גבי תמונות הבודן. בשטח לא מצא כבילים תלויים באוויר במקום התאונה.

המומחה טוען כי זה בלתי אפשרי שהאופנו ישאיר סימני ח裏צה על הכביש במקביל לסימן שנטהן לגביו כסימן בלבד האופנו. החristolרים מקורם מדווחים ימין של האופנו ולא יכול להיות שבמקביל גם הדופן תחרוץ את הכביש וגם ימצאו סימני גלגל, שכן במצב בו האופנו מצוי על הדופן הגלגל כבר אין בא במגע עם הכביש.

הסימן שנראה הינו בקשת ולא יתכן שאופנו יצור סימן בקשת מגלגל נועל.

ברגע שהגלגל ננעל הרוכב נופל.

לפיכך המומחה טוען כי סימן הבלימה בו הבדיקה הבודן אין מקורו באופנו.

חישוב של מהירות בקשת הינו שונה מחישוב של לקיחת כל אורך הקשת הבלימה.

המומחה טוען כי לפי חישובי האופנו היה ב מהירות של בין 35-30 קמ"ש בזמן הנפילה.

הנוסעת אמרה שהיא נעה על האופנו ושינתה את מרכז הכביד. כל שינוי במרכז הכביד בזמן נסיעה יכול להשפיע על שליטת הרוכב באופנו. ברגע שהוא מזיזה עצמה שמאלה או ימינה, היא משנה את מרכז הכביד.

בחקירה הנגדית השיב המומחה כי לא בדק את אופנו של הנאשם - ע' 28, ש' 22-23.

המומחה אישר לשאלת התובעת כי בשל מבנה גלגל האופנו הדבר אפשר לו לנסוע גם בהטיה.

המומחה ציין כי אין חולק שהבוחן מצא סימנים כמתואר, אולם הוא חולק על מסקנת הבוחן שמדובר בסימן בלבד מהו芬נוウ. מדובר בסימן בלבד בлемה בקשה ואין סימן בלבד בлемה בקשה של אופנוウ.

המומחה לא יכול היה לקבוע את המיקום המדוייק של נפילת הנוסעת.

התובעת הטיצהה بعد כי הגדרה של קשת היא חצי מעגל, והבוחן לא ציין קשת. המומחה טען כי "קשת היא קטע עקום שניtan לשיכו למעגל" - ע' 31, ש' 17.

המומחה אישר שלא פגש בנאשם ולא קרא את הودעתו - ע' 31, ש' 27-24.

התובעת הטיצהה بعد שהנאשם מספר כי הנוסעת נפלה לאחר, לא ימינה ולא שמאליה.

העד ציין כי : "מה שהוא אמר לא חייב להיות נכון ואני לא חייב להתייחס לדברים שאינם נכוןים" - ע' 31, ש' 32.

התובעת הטיצהה بعد - האם נכון הדבר שם הנוסעת נפלה לאחר אין מאבדים שווי משקל - והעד ציין כי יכול להיות שלא מאבדים שווי משקל, אבל במקרה זה אומרת הרוכבת שהיא ישבה לא טוב והוא נסתה לשפר את היישיבה שלה. שיפור היישיבה פירושו לזוז במושב האחורי...זה מה שלפי דעתך היה הגורם לאבדן השליטה" - ע' 32, ש' 2-5.

המומחה טען כי יש לפרש את דברי הנוסעת שנפלה הצדה, לימין או שמאל ולא אחורה -

ע' 32, ש' 14-16.

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי מלאה הראיות בתיק זה, האזנתי ברוב קשב לעדים, לנאשם ולעד המומחה מטעמו, עינתי שוב בכל המוצגים, קראתי דפי פרוטוקול וצפיתי **מספר פעמיים** ברטון היידיeo מזירת התאונה - **ת/9** - נחה דעתך כי התביעה השכילה להוכיח את אשמתו של הנאשם ואחריותו לקרות התאונה, במידה הנטול המוטל על כתפיה.

12. בוחן התנועה, זיו טרבולס, הותיר בי רושם חיובי ואני מקבל את גרטתו במלואה.

התרשמתי מבוחן מקטוציאי, המטפל כמעט בכל יום בתאונות אופנוウ (ראו ע' 13). הבוחן ערך דוח בוחן מפורט, תיעד את הזרה בתרשים, בתמונות וערך צילום וידאו של הזרה, כאשר המדבר במצב בו כל הרכיב לא הוזzo ממוקם.

תיעד את הנזקים והסימנים שמצא, לרבות סימן הblemah הארוך וסימני החriciaה, שמקורם מאופנוウ של הנאשם, כמסקנתו, לרבות מציאת האופנוウ במצב שהוא "**נעוץ בעוצמה**" מתחת לחلكו האחורי של הרכב

החונה, כר שرك באמצעות ג'ק הידראולי, הצלicho השוטרים לחלצו מתחת לרכב (ת/2). הבוחן השווה בין רוחב סימן הבלתי לסולית הצמיג האחורי של האופנוע ומצא התאמה של 7 ס"מ (ראו סקיצה ת/4). **חיזוק ראיית** להיות הסימן האמור סימן בלילה מאופנו של הנאשם הינו בעובדה שהנאשם מודה כי נסע בנתיב האמצעי בכביש, וכן סימן זה נראה החל מנתיב זה ובהתיה ימינה לכיוון מקום מציאת האופנוע נועז בסוזוקי החונה.

צילום הודיעו שערך הבוחן (ת/9) הינו ראייה מהותית בתיק זה.

בהתאם לтиיעוד זה, שנערך בסמוך לקרות התאונה, שכלי הרכב עדין במקומם, זה נועז בזה, מתעד הבוחן את רחוב אבן גבירול בתל אביב, מדרום לצפון - 3 נתיבים, המצלמה מתקדמת עם כיוון נסיעת האופנוע, התרשמתי שמדובר בכביש כבברת דרך. החל מהנתיב האמצעי נראה בשלב מסויים סימן בצורה ישירה ולאחר מכן בנתיה ימינה ומוביל למקום מציאת האופנוע ושרותות על גבי הכביש שמובילות גם הן לכיוון האופנוע. זה האחרון מצוי על צדו השמאלי נועז בטור חלקו האחורי של רכב מסווג סוזוקי בלאנו חונה. אופנוע צהוב כחול. נראה גם צילום לכיוון דרום וניכר הסימן למרחק. ניכר שהסוזוקי בחלקו האחורי הורם כתוצאה מכניות האופנוע בו.

הסימן אותו הסיק הבוחן סימן הבלתי של האופנוע נראה להתרשםות טרי.

עסקין בדרך מוארת עם עמודי תאורה סמכים.

נראה כי הסימן הנוסף מוקמו באספלט.

בנוסף לנראים אותן שריטות בכביש בסמוך לפגיעה ולהתרשםותי בגמר הסימן אותו ייחס הבוחן סימן בלימה של האופנוע.

לא מצאתי לפkap בגרסת הבוחן ובממצאו ואני מקבלם במלואם, לרבות המהירות (המינימלית) המיוחסת לנאשם, בהתאם לחישוב שנערך ולרבות הסברי הבוחן באשר לסימן הנוסף והחריצים.

13. אם כל חטא בתיק זה הינה מהירות גבוהה בה רכב הנאשם על אופנו, אופנו כבד 600 סמ"ק, עבר לתאונה.

עסקין ברחוב מרכזי במרכז תל אביב - אבן גבירול, דרך עירונית, בה מהירות המותרת הינה 50 קמ"ש, הנאשם רכב על אופנו במהירות, שאינה פחותה (מהירות מינימלית)

מ- 72.6 קמ"ש -DOI לחכימה ברמיזא.

חויבו של רוכב אופנו להבטיח את בטיחון הנוסע שלו, ובתווך כר לשמר על יציבות האופנו, לדאג שהנוסע שלו ישב יציב, מקובע לאופנו ולא יפול או יחליק ממנו במהלך הנסעה.

למהירות האופנו תרומה משמעותית להבטחת יציבות האופנו, הרוכב והנוסע שלו - הנאשם חטא - ראש וראשון בכך שנסע במהירות מופרצת בדרך עירונית.

.14 המדבר בתאונה מדברת - ראו התמונות ת/8 ובעיקר הסרטן מהזירה (ת/9), עת הנאשם סטה ימינה מנתיבו (מהנתיב האמצעי), ב מהירות מופרצת, דבר שהוביל לאובדן השליטה אופנו והחלה עבר חלקו האחורי של הרכב החונה **בעוצמה**.

המהירות הגבוהה נלמדת הן מהמצאים, הנזקים ואופן מציאות האופנו נועץ בתוך חלקו האחורי של הרכב החונה, תוך שגרם להרמת הרכב החונה והן מכוח ניתוח סימני הבלימה והחריצה המעידים על מהירות מופרצת, מעבר ל מהירות המותרת, כאשר הבוחן יכול להצביע אך על מהירות מנימאלית, למדך, שאם לא היה במקום רכב חונה יכול היה האופנו להמשיך ולהחליק - ראו הדברים בסעיף 10 סייפה לדוח הבוחן (ת/3).

.15 הנני דוחה את מסקנותיו של מומחה ההגנה.

מומחה זה יצא לשטח כמנה לאחר קרות התאונה. כך שלביקור במקום בעיתוי שכזה אין כל ערך.

מומחה לא יצא לשטח עם הנאשם, לא פגש בנאים ולא קרא את הדעתו. המומחה כלל לא מתייחס לטענת הנאשם כי הסימן שבכਬיש מקורו מחומר שמאפשר צמיג האופנו, וכלל לא לבדוק את האופנו (**לענין סוגיות יציאת מומחה לשטח עם נגן - ראו ת"ד 13-08-4500 מדינת ישראל נ' עמרני, מיום 14.9.2.9.14, פסקה 22**).

עת הטיחה התובעת במומחה את גרסת הנאשם כי הנוסעת שעמו נפלה לאחר, בעוד הוא סבור כי נפלה הצדה,ليمין או לשמאל, מшиб המומחה: "**מה שהוא אמר לא חייב להיות נכון ואני לא חייב להתייחס לדברים שאינם נכוןים**" - ע' 31, ש' 32.

האם מומחה הגנה אינו צריך להתייחס לגרסה נאים?

הנני חולק על טענת המומחה כי הסימן אותו מייחס הבוחן כסימן בלימה של האופנו מופיע בצורה קשה. הבוחן לא אמר זאת והטייעוד בידיו אינם מלמד כי עסקין בסימן בצורה קשה, אלא בסימן ישיר שמקבל הטיה ימינה.

בנוסף, אין אזכור בחוות הדעת לסרטן שצולם בזירה מצד הבוחן (ת/9), דבר שהוא שופך אור על הניתוח הנקודתי שערק המומחה אך באשר לתמונה 11 - משמע מומחה ההגנה לא צפה הסרטן זה, עובר למtan חוות הדעת.

עסקין כפי שקבעתי בראייה מהותית בתיק זה.

משמעות לנו בפגם מהותי היורד לשושן חוות הדעת ותקיפות מסקנותיה.

בנוסף המומחה ציין בבית המשפט כי דופן ימין של האופנו היא אשר הותירה את הסימנים בכביש, בעוד הדבר בדופן שמאל (ראו ע' 27, ש' 10-9).

.16 **גרסת הנאשם מתפתחת.**

בעוד בהודעתו, בסמוך לתאונה טוען הנאשם כי הנוסעת תפסה אותו במעיל ונסתה לחזור למצב ישיבה רגיל ואז נפלת לאחר מכן, הוא המשיך בנסעה למרחק קצר, בלם והאופן איבד שליטה וזג זמינה ושמאלת עד שהחליק לתוך הרכב החונה.

בבית המשפט העלה הנאשם גרסה כבושא לפיה ביקש מהנוסעת לשבת והוא פשוט נעמדה על הרגליות ומשכה אותו וכתוצאה מכך נפלת מהאופן ואף נתנה לאופנו מכח עם הרגל ואז האופנו סטה ימינה ושמאלת והחליק לעבר הרכב החונה.

כשנשאל הנאשם בהודעתו המשפטית מה גرم לו לאבד שליטה השיב כי אינו יודע, שכן האופנו זו. בבית המשפט קשר הנאשם את התנהלות הנוסעת לאובדן השליטה.

מדוע גרסה כה מהותית לפיה הנוסעת עמדה על הרגליות והוא ביקש לשבת ואז משכה אותו ואף נתנה מכח עם רגלה לאופנו - מדוע גרסה כה מהותית לא סיפר הנאשם בחקירה המשפטית?

לモתר לציין כי הנוסעת, הגב' סנדראה, בשום שלב לא צינה כי עמדה על גבי הרגליות, במהלך הנסעה.

.17. גרסה של הגב' סנדראה מולו תמורה בעיני.

כשעה לאחר התאונה מספרת היא שהתגללה מתחת לאופנו, מעבר לכך אינה זוכרת. כשנשאלת מה גرم לתאונה מספרת: "היה עד מקום שאר שזה החלקה" - ת/11, ש' 10.

- 8 ימים לאחר התאונה מגיעה המה לתחנת נתניה (כאשר התאונה ארצה כאמור בתל אביב) ממלאת בכתבידה הודעה על תאונת דרכים (ת/12) ומספרת כי לא ישבה "כל כך טוב על האופנו", הרגישה שהיא עומדת ליפול ניסתי לאחוז בנאי ו"עפה מהאופן" במהירות נמוכה ולאחר כמה מטרים הנאשם איבד שליטה על האופנו.

אין שום ذكر למשיכת מעיל - כגרסת הנאשם - אלא אך **בנסיבות** לאחוז בנאי ונפילה.

بعدותה בבית המשפט, גרסה מתפתחת, היא מקבעת את מהירות האופנו על 50 קמ"ש, וחזרה על כך כמנטרה.

מספרת לראשונה שהיא שכורה, נסיתה לתפוס בכתף של הנאשם "ופשוט עפתי והוא איבד שליטה ומה שקרה קרה".

לא ב כדי ביקשה התביעה להכריז על עדה זו כעדת עיינית.

להתרשםותי גרסה הראשונית, ביום התאונה (ת/11) הינה הגרסה המשקפת יותר מכל את מה שאירע ביום האירוע.

גרסה ראשונית ואוונטנית זו של העדה אינה מדברת על אובדן שליטה כתוצאה מנפילה הנוסעת או מהתנהלה עלי מושב האופנוו.

העדת מספרת כי "התגלגה מתחת לאופנוו" - ת/11.

בתיעוד הרפואי מביה"ח ביום התאונה (ת/13) מצין כי "עפה מהאופנוו לפני הנפילה".

בנסיבות אלה גם אם אין לטובת הנאשם כי הנוסעת ישבה בצורה לא טובה על המושב, עדין אין הדבר פוטר אותו מחובתו להבטיח את בטחונה של זו, לרבות אי תחילת נסיעה מביל שהנוסעת ישבה בבטחה ובעיקר חובתו לנסוע במהירות כחוק.

הדברים תקפים במיוחדanneerו מודיעות להאחז בהן, אלא אף בנסיבות מיל הבדיקה.

כפי שקבעתי מהירותה הינה אם כל חטא בתיק זה.

אלמלא נסע הנאשם במהירות מופרזת יוכל היה לעזר את אופנוו בבטחה ולהבטיח את בטחון הנוסעת. לא מצאתי תימוכין לגרסת 'משיכת המעל'.

.18. הגנה העלה בcpfיתה טענה בדבר התקיימו של סייג הכרה המוני בסעיף 34יב לחוק העונשין. לא מצאתי בריאות שמעתית בתיק זה כל תחוללה לסייג האמור.

יש לציין כי העובה שהנאים סטה מנתיבו, נסע במהירות מופרזת, מעל למותר בטבורה של עיר, ובתור לכך החליק עם אופנוו ויבד שליטה עד שפגע ברכב עומד, שחנה כחוק לצד המדרכה הימנית - כל אלה מעבירים את הנטול לכתפי הנאשם להוכיח שעשה ככל שניתן כדי להמנע מביצוע העבירות.

הדבר דומה לחזקה הchèלה בסוגיות 'כלל הדרך' - ראו והשו: רע"פ 1713/93 בוקובזה נ' מדינת ישראל, מיום 7.6.93; ע"פ (ירושלים) 6260/02 ציון נ' מדינת ישראל, מיום 31.7.02; ע"פ (ת"א) 70237/07 אדרי אביב נ' מדינת ישראל, מיום 14.4.08; עפ"ת (ח) 22197-05-11 דכוור נ' מדינת ישראל, מיום .18.8.11

הנאים לא עמד בנטול זה.

לא הרשמי כי הנוסעת והתנהלה מהווים 'גורם זר מתערב' המתנתק את אחוריותו של הנאשם לקרות התאונה ותוצאותיה.

קיים גם קשר סיבתי עובדתי-משפטי בין דרך נהוגתו של הנאשם, סטייה מנתיבו, במהירות מופרזת, תוך אי הבטחת בטחון הנוסעת עצמו דבר שהוביל לאובדן שליטה באופנוו ולהחלקו לtower רכב הסוזוקי החונה - לבין קרות התאונה, החבלות והנזק.

גם אם איןich לטובת הנאשם כי הנושא שעמו לא ישבה הייטב על המושב "ועפה לאחרור", תוך שהוא מסתיר מגRESET 'משיכת המעל', עדין אין במעשה כדי לנתק את הקשר הסיבתי האמור, ואין בכך גורם זר מתערב'.

.19. מכלל הטעמים דלעיל מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' סיון תשע"ה, 27 Mai 2015, במעמד הצדדים.